

Gáspár László És Ági

Ezen a képen a férjemnek a bátyja van az első feleségével, a nászútjukon készült Velencében, az 1920-as években. A bátyját Gáspár Lászlónak, a feleségét Áginak hívták. Őt csak hallomásból ismertem, mert Andris bátyja tizennyolc évvel idősebb volt, mint a férjem. Andrisnak több képe maradt meg a rokonságáról, mint nekem. Régi albumokból kerültek elő, ő gyűjtötte a képeket is. Az évek során sokat költöztünk, de a férjem mindig azt mondta, hogy a képeket vigyük magunkkal, nehogy kidobják a szemétkbe. Sok képről semmit nem tudok, de megtartottam őket. Andrisnak a bátyja nem volt deportálva, mert évekkel azelőtt, a felesége kedvéért kikeresztelkedett, és mint

fehér karszalagost, nem vitték el. [Fehér karszalagot a zsidó származású keresztények viseltek, vagyis azok a kikeresztelkedettek, akik a hatályos zsidótörvények értelmében zsidónak minősültek. Őket keresztény munkaszolgálatos századokba osztották be. Lásd még: munkaszolgálat. -- A szerk.] A férjem, Andris késői gyerek volt, negyvenhárom éves volt az anyja, mikor szülte. Volt egy nővére is, aki tizenhat évvel volt idősebb, nem jött haza a deportálásból. Sem a többi rokona, pláne az anyja. Az apja ügyvéd volt, de meghalt szívinfarktusból, mikor Andris tizenkettő éves volt a líceumban. Nem hagyott semmit rájuk. Akkor a bátyja már dolgozott, és ő segítette az édesanyját, Andris meg fenntartotta magát: órákat adott a gyengébb tanulóknak pénzért.